

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913207155
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5913207155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikózia, Cyprus, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, proti odporcovi E. C., nar. X.X.XXXX, bytom A. R., J. XXX/XX, o zaplatenie sumy 1.533,87 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/123/2013-62 zo dňa 30. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.203,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z uvedenej sumy od 22.5.2013 do zaplatenia a vo výroku o trovách prvostupňového konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.203,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z tejto sumy od 22.5.2013 až do zaplatenia. Vychádzal zo spotrebiteľského charakteru zmluvy o úvere zo dňa 11.2.2008 uzavretej medzi odporcom a VÚB, a.s. (právnym predchodcom navrhovateľa) a vyvodil nevyhnutnosť naplnenia všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. (ďalej len „ZoSÚ“). Nadväzne, ako zákonný dôsledok absencie údajov o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy (§ 4 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) konštatoval, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ). Pri výpočte priznanej sumy zohľadnil skutočnosť, že z poskytnutého úveru vo výške 1.692,89 eur odporca už uhradil 489,54 eur, preto mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a súčtom zaplatených splátok úveru. V prevyšujúcej časti okresný súd návrh zamietol. Nakoľko sa odporca dostal do omeškania a uplatnený úrok z omeškania zodpovedal právnej úprave, priznal navrhovateľovi aj príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania.

Za preukázané prvostupňový súd považoval tak postúpenie pohľadávky zo strany VÚB, a.s., na navrhovateľa, ako i oznámenie postúpenia pohľadávky odporcovi spolu s doručením návrhu na začatie konania. V tejto spojitosti poukázal na skutočnosť (§ 524 ods. 1 Obč. zák.), že veriteľ mohol postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka, t.j. odporcu.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, priznal pomernú náhradu trov konania potrebnú na účelné uplatňovanie práva. Navrhovateľ bol úspešný v rozsahu 78,45% a neúspešný v rozsahu 21,55%, preto mu okresný súd priznal (pomernú)

náhradu trov vo výške 56,90% zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia, spolu 160,19 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie (na hranici úplnosti z hľadiska náležitostí tohto opravného prostriedku podľa § 205 ods. 1 O.s.p.) odporca. Rozsudok okresného súdu označil za jednostranný a účelový. Poukázal na skutočnosť, že je poberateľom dávok v hmotnej núdzi a zo zákona mu musí ostať životné minimum, z tohto dôvodu nemôže uhradiť žalovanú sumu.

Okrem toho odporca namietal, že mu navrhovateľ poslal rôzne šeky k uhradeniu dlžnej sumy, pričom na každej výzve bola uvedená iná dlžná suma. Z tohto dôvodu má výhrady voči korektnosti tejto spoločnosti a cez Slovenskú obchodnú inšpekciu si preverí, či je zapísaná v obchodnom registri a či je oprávnená vykonávať svoju činnosť. Odvolateľ tiež žiadal, aby okresný súd „preveril, ako vlastne táto spoločnosť odkúpila moju pohľadávku od VÚB banky“ a „aby bolo kompletne zdokumentované, všetky náležitosti, čo sa týka môjho úveru od VÚB banky“. Uzavrel, že VÚB banka ho doteraz žiadnym listom neinformovala, resp. že neprevzal od nich list, obsahujúci jeho „podpis prevzatia“. Zároveň mu navrhovateľ neposlal „žiadne potvrdenky o zaplatení mojej pohľadávky v plnom rozsahu, že tým pádom som teraz povinný zaplatiť im“.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal nenapadnutý výrok o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) v preskúmvanej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Zodpovedá právnej úprave záver okresného súdu, že podmienkou platného prevodu pohľadávky nie je súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Postupca je síce povinný postúpenie pohľadávky oznámiť dlžníkovi, dôsledkom prípadného neoznámene však je len skutočnosť, že dokiaľ postúpenie nie je dlžníkovi oznámené, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi - pôvodnému veriteľovi (§ 526 ods. 1 Obč. zák.). Z tohto pohľadu sú námietky odvolateľa týkajúce sa jeho chýbajúceho podpisu (zrejme v zmysle jeho súhlasu), resp. jeho neinformovania bezpredmetné.

Je plne v dispozícii navrhovateľa, či sa obráti na Slovenskú obchodnú inšpekciu. Z určujúceho hľadiska, t.j. z aspektu existencie dlhu odporcu, však uvedené nemá žiadny význam. Odporca ani netvrdí, že by dlh uhradil vo vyššom rozsahu, než konštatoval okresný súd. Je preto žiaduce poznamenať, že argumentácia odvolateľa úplne prehliada/opomína povinnosť vrátiť prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy a (minimálne) vykazuje znaky obštrukcie a odďaľovania povinnosti splnenia zmluvného záväzku.

Taktiež okolnosť, že odporca je aktuálne poberateľom dávok v hmotnej núdzi, nemá z hľadiska existencie peňažnej pohľadávky voči nemu žiadne opodstatnenie. Právny poriadok Slovenskej republiky nepozná dôvod zániku pohľadávky titulom nepriaznivej finančnej situácie dlžníka (odvolací súd vzhľadom na okolnosti súdeného prípadu bližšie sa nezaoberal inštitútom konkurzu fyzickej osoby) a už vôbec nie titulom „opomenutia“ platiť ďalšie splátky, ako to v súvislosti so svojim odchodom do Veľkej Británie uviedol v rámci procesnej obrany odporca na pojednávaní dňa 30.10.2013. Ani skutočnosť, že vo výzvach na plnenie boli (navrhovateľom) uvedené rozdielne sumy, nezabavuje dlžníka (odporcu) povinnosti zaplatiť jeho dlh.

Vo vzťahu k požiadavke odvolateľa (bez ohľadu na jej značnú všeobecnosť) na zdokumentovanie/preverenie všetkých náležitostí ohľadne prevodu dotknutej pohľadávky, odvolací súd poukazuje na princíp neúplnej apelácie (§ 205 a ods. 1 O.s.p.). V jeho zmysle je oprávnenie zaoberať sa skutočnosťami a dôkazmi navrhnutými/predloženými sporovými stranami až v odvolacom konaní výrazne obmedzené (§ 205a O.s.p.). Vzhľadom k tomu, že nejde o „novú“ skutočnosť v zmysle § 205a O.s.p. (odvolateľ ani netvrdí, žeby bola splnená niektorá zo zákonom predpokladaných podmienok prípustnosti nových skutočností v odvolacom konaní), krajský súd na ňu nemohol prihliadať.

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené (v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. je krajský súd viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania) a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil v posudzovanej meritórnej časti napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Ako zodpovedajúci zásadám rozhodovania o trovách sporového konania zakončeného meritórnym rozhodnutím (§ 142 ods. 2 O.s.p.) odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok aj vo výroku o trovách konania. V danej časti odporca neuviedol vôbec žiadnu okolnosť, ktorá by (čo i len hypoteticky) mohla spochybniť správnosť rozhodnutia o náhrade trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko si žiadny z nich predmetný procesný nárok neuplatnil (§ 151 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .